

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. ČERVENCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„setrvali v apoštolském
učení, v bratrském
společenství, v lámání
chleba a v modlitbách“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 26. června 2019

na Svatopetrském
náměstí v Římě

- strana 2 -

Svatý Alexej

Libor Rösner

- strana 4 -

Maria mě přivedla k Ježíši

P. Paul-H. Schmidt

- strana 6 -

Beatifikováno

**14 španělských řeholnic-
mučednic z roku 1936**

- strana 7 -

Stalo se to v Amatrice...

- strana 8 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (63)**

- strana 12 -

Kardinál Sarah:

**Svět i církev umírá,
protože ubývá těch,
kdo se klanějí Bohu**

- strana 13 -

Svatý otec vyhlásil

**Loretánské jubileum pro
všechny cestující letadlem**

- strana 13 -

O Skutcích apoštolů – „setrvávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách“ (Sk 2,42-45)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 26. června 2019 na Svatopetrském náměstí v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Plodem Letnic, zaslání moci Božího Ducha na první křesťanskou obec, byla skutečnost, že mnoho lidí pocítilo, že jim do srdce pronikla radostná zvěst – *kerygma* – spásy v Kristu, svobodně k němu přilnuli, obrátili se, obdrželi křest v jeho jménu a přijali dar Ducha Svatého.

Přibližně tři tisíce bylo těch, kdo se stali součástí tohoto bratrství, které tvoří *habitat* věřících a církevní kvas evangelizace. Vřelost víry těchto bratří a sester

v Kristu činí jejich život dějištěm Božího působení, jež se projevuje divy a znamení prostřednictvím apoštolů. Mimořádně se stává řádným a všednost se stává prostorem zjevení živého Krista.

Vypráví o tom evangelista Lukáš, který nám představuje jeruzalémskou církev jako paradigma každé křesťanské obce, jako ikonu bratrství, která přitahuje; netřeba ji mytizovat, ale ani minimalizovat. Vyprávění Skutků nám umožňuje nahlédnout mezi stěny onoho *domus*, kde se shromažďovali první křesťané jako Boží rodina, do

prostoru *koinonie*, tedy společenství lásky bratří a sester v Kristu. Je patrné, že jejich život má konkrétní podobu: „setrvávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách“ (Sk 2,42). Křesťané ustavičně poslouchají *didaché* čili apoštolské učení; pěstují vysoce kvalitní meziosobní vztahy také sdílením duchovních i materiálních dober; konají památku Páně „lámáním chleba“, tedy Eucharistií, a vedou

Pokračování na str. 5

Toto číslo Světla je věnováno především Panně Marii, jejíž „karmelský svátek“ připadá na 16. července. Mariino působení v dějinách spásy je však rozmanité a daleko přesahuje Karmel a známý škapulíř. I tak životní poselství jednoho z jeho nejhorlivějších šířitelů, P. Heřmana Augustina Cohena, je velmi inspirativní, a to v mnoha rovinách. (str. 6-7) Chtěl bych zde vyzvednout zvláště tyto dvě: bezmezná důvěra v Pannu Marii, mocnou Průvodkyni životem a také laskavou Utěšitelku, a pak úcta k Eucharistii, k živému Ježíši, kterou mu – Heřmanovými vlastními slovy – zprostředkovala Maria. Krásný příklad toho, co znamená „Skrze Marii k Ježíši“.

Klanět se Ježíši, živému Bohu v Nejsvětější svátosti, je pramenem živé vody, která udržuje církev a svět při životě. Žel, vážná a výstižná jsou slova kardinála Roberta Saraha, že „svět i církev umírají, protože ubývá těch, kdo se klanějí Bohu“. (str. 13) Ztrátou smyslu pro klanění se Bohu je položen základ veškerým požárům a krizím, jež otřásají světem i církví. Nemusíme vynaložit velké úsilí, abychom došli k tomu, kde hledat záchranu pro dnešní svět a katolickou církev...

Ostatně, člověku je velmi blízké naslouchat Božímu hlasu, zvláště v tiché adoraci před Nejsvětější svátostí, zacho-

Editorial

vávat jeho příkazy a nařízení, je to v našich srdcích – řekl by asi Mojžíš současnému lidstvu, jak podobně se obrátil k vyvolenému národu v dnešním prvním čtení. A to je důležitá skutečnost, že není třeba hledat někde ve vesmíru, či snad dokonce mimo nám známý svět. Ale stačí jednoduše hluboce se podívat do svého srdce. Pravda, skrývá-li se v něm hřích, bude třeba nejprve své srdce očistit ve svaté zpovědi...

Ten, kdo slyší Boží hlas a klaní se svému Stvořiteli a Spasiteli, zvláště pak v Nejsvětější svátosti, ten také bude ve svém srdci pěstovat pokoru a naopak bude potlačovat svoji pýchu. Je to logické vyústění bezvýhradné důvěry a lásky k Milovanému, spolu s uznáním jeho nekonečné vznešenosti a naší lidské závislosti na něm. Je to však zároveň cesta ke svatosti, i když u některých svatých může v nás vzbuzovat pocit jakéhosi extrému. K takovým patří i svatý Alexej, patron žebráků, poutníků a chudých lidí. (str. 4-5) Byl to vpravdě muž Boží, plný pokory – před Bohem i před lidmi. Jestli v jeho životě můžeme v něčem hledat inspiraci, pak je to bezpochyby právě ve vítězství pokory nad pýchou a povýšeností.

Nejpokornější ze všech lidí napříč dějinami byla Panna Maria. Ona jako první člověk poznala v Ježíši jeho Božskou vznešenost a pokorně přijala poslání stát se jeho Matkou, poslušnou Boha Otce a ve spojení s Duchem Svatým, vědoma si nevýslovné milosti, které se jí dostalo. Zároveň však bylo spravedlivé, aby byla obdařena zvláštní mocí, neboť její Syn je Král všech králů. A tak byla již v ráji postavena do čela boje proti ďáblu a po svém nanebevzetí byla korunována jako Královna nebe a také všech, kdo ještě jsou na cestě zde na zemi. Zázraky, kterými nás obdarovává, nelze přehlédnout, ba často jsou tak velkolepé, že ani nevěřící o nich nemohou pochybovat. A navíc s sebou vždy přinášejí duchovní poselství, nejen pro konkrétní osobu, ale mnohdy i pro celý svět. A nemusí vždy jít jen o vyřčená slova, jako kupříkladu v Tre Fontane (str. 12), ale častokrát Panna Maria působí i beze slov, můžeme říci, viditelně průzračně. Tak, jako tomu bylo před třemi lety v italském Amatrice. (str. 8-11)

Panna Maria přivádí člověka k Ježíši. To pro každého křesťana ovšem znamená jediné: vzít si ji v plné důvěře za svoji Průvodkyni a Utěšitelku, Přímiluvkyni a Prostřednici v každodenním boji za spásu své duše. Učinili tak mnozí a jejich svatost nás povzbuzuje. Jednejme stejně i my!

Daniel Dehner

Vyhleď-li opět Ježíšovu společnost, můžeš získat z tohoto setkání několikrát poučení. Zanech tedy na půl hodiny svých starostí i zábavy a přenes se četbou 14 veršů Lukášova evangelia do doby a místa, kudy náš Pán chodil a dobře činil. Jak se máš přiblížit k božskému Mistru, naznačuje ti jeho modlitba.

Ježíš před chvílí velebil svého nebeského Otce a děkoval mu

za dobrodiní, která prokazuje jeho učedníkům: *Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a učeními a zjevil je maličkým.*⁽¹⁾

Jeden z těch, který si zakládá právě na tom, jak je moudrý a učený, zrovna vystupuje, aby pokoušel Ježíše. Připravil si otázky a doufá, že jimi Mistra přivede do úzkých, a tak se zaskví před lidmi i sám před sebou. Není schopen pochopit, že pyšná sebejistota, kterou opírá o své studium a hloubání v Písmu, mu ve skutečnosti uzavírá cestu k pochopení pravé podstaty věci i k poznání sebe sama. Takoví znalci Zákona nepřicházejí, aby naslouchali a přijímali Boží slovo, nýbrž aby posílili a uspokojili své falešné sebevědomí. Když naslouchají, tak spíše proto, aby posuzovali, srovnávali a cejchovali podle svých vlastních měřítek a neomylných soudů. Je to zrádný stav duše, před jakým si nikdo z nás není jistý. Nepostačí být moudrý a učený, je třeba zůstat také maličkým. A tak se rychle potvrzují Ježíšova slova o těch, před nimiž pravda zůstává skryta. Kdyby tento znalec Písma byl opravdu moudrý, nikdy by si nedovolil pokoušet Boha. Na jeho případu můžeš upevnit svou jistotu, že nikdo z moudrých tohoto světa nemá šanci „přehádat“ věčnou Moudrost. Uvědom si to, kdykoliv se setkáš s jejich oslňující a mnohohlubnou argumentací.

Zákoník přednesl svou záłudnou otázku. Ale role se rychle vyměnily. Ne Bůh tu stanul před znalcem, ale znalec stojí před Bohem. O kolik Ježíš převyšuje svého partnera, poznáváš z toho, že nepřejímá jeho hru. Využije zákoníkovu léčku spíše jako příležitost, aby nám ukázal, jak a v čem máme napodobovat Boží dobrotivost.

Když pokušitel svým dotazem nijak nepřivedl Mistra do rozpaků a naopak musí sám projevit svůj názor, pokouší se alespoň obhájit sebe novou otázkou: A kdo je můj bližní? Očekával bláhově, že se mu přece jen potvrdí kritéria, podle

kterých vybírá a třídí druhé. Bláhový! Nikdy by tu otázku nevyřekl, kdyby jen tušil, jak nesmlouvavé bude zrcadlo, které mu Ježíš nastaví. Ale Pán tu neodpovídá jen to-

mu to znalci Zákona. Nyní již promlouvá ke každému, i k tobě.

V lakonicky stručném, a přece dramatickém příběhu bezmocného nešťastníka, který naléhavě potřebuje lidskou pomoc, můžeš pochopit, jak nicotné a zbytečné jsou všechny disputace a slovní půtky, jakmile se ocitáme tváří v tvář lidské nouzi. Není to bohužel vůbec Ježíšova nadřazenost, ale stále se opakující skutečnost, že v takových vypjatých situacích selhávají právě ti, kteří si na sobě nejvíce zakládají. Svou skutečně lidskou tvář ukázal teprve cizinec a jinověrec, kterého mají v tomto kraji v nenávisti a opovržení. Zatímco kněz i levita, kteří by měli být pro ostatní výmluvným vzorem, raději svého nešťastného soukmenovce zdaleka obcházejí, tento smyšlený (nebo skutečný?) pohrdaný cizinec zůstane svým bezpříkladným šlechtným činem až do skonání věků synonymem opravdového aktivního lidského soucitu a solidarity.

Neměl by být stejným synonymem i každý křesťan? Nyní tedy přesně víš, kdo je tvůj bližní. Poděkuj Ježíši za vynikající dramaturgii této epizody a lapidární vysvětlení, že není na světě člověka, který by nebyl tvým bližním. *Nyní je ti to slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš vykonávat.*

Zavzpomínej si ve vsi upřímnosti, kolikrát a čím všim si zdůvodňuješ, že toho či onoho potřebného můžeš obcházet, jako bys ho neviděl. Kdo se ho má ujmout? Cizinec, kterému není cizí to, co by tobě mělo být vlastní a samozřejmé? Není to troufalost, třídít, vybírat si, diskriminovat tam, kde Bůh sám nedělá rozdílu?

Zákoník odchází a těžko říct, zda pochopil a zda také přijal. Využij této chvíle k pokorné prosbě, abys vždycky chá-

Liturgická čtení

1. čtení - Dt 30,10-14

Mojžíš řekl lidu: „Budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, a zachovávat jeho příkazy a nařízení, to, co je napsáno v knize tohoto Zákona, a obrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, celým srdcem a celou duší.

Neboť tento příkaz, který ti dnes ukládám, není pro tebe příliš nesnadný a není tak daleko od tebe. Není na nebi, že bys musel říkat: »Kdopak nám vystoupí do nebe, aby nám ho snesl, oznámil, a my ho mohli zachovávat?« Není daleko za mořem, že bys musel říkat: »Kdopak nám překročí moře, aby nám ho přinesl, oznámil, a my ho mohli zachovávat?« Vždyť je ti to slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš zachovávat.“

2. čtení - Kol 1,15-20

Ježíš Kristus je věrný obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Dokončení na str. 5

pal, jako jeden z maličkých. Tam, kde žijí křesťané, by neměli potřební čekat, zda jim někdo pomůže, ale všichni by měli sami hledat, komu by mohli pomoci. Ti, kteří prosí: *Vyslyš mě, Hospodine, jsem plný bolesti, obrať se ke mně se svým slitováním*⁽²⁾, nebuší pouze na nebe, ale i na tvé srdce. Buď bližním pro své bližní. Jdi a jednej také tak.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 10,21; ⁽²⁾ srov. Ž 69,17.30

Svatý Alexej

Jeho život by vydal na námět pro hollywoodský scénář a zejména závěr by chytl u srdce snad každého. Příběh na první pohled až křčcovitý v sobě ovšem skrývá pravdivé jádro, a proto jej nyní našim čtenářům předkládáme k rozjímání.

Svatý Alexej Boží (narozen asi roku 360), jak se mu též říkalo, pocházel z jedné z nejzřejmějších rodin v Římě. Byl vymodleným dítětem svých rodičů, kteří slyneli svou zbožností a velkorysou charitativní činností. V patřičném věku se oženil s dívkou ze spřáteleného patricijského rodu Sabinou, leč v den svatební nabral jeho život překvapivý obrat. Podle legendy vrátil své novomanželce prsten s tím, že mu ho má vrátit, až se setkají v nebi; rozdal majetek, který mu příslušel, městské chudině, a v touze zachovat celoživotní čistotu opustil palác na Aventinu a vydal se lodí do Svaté země. Nešlo o unáhlený čin vzešlý z nějakého momentálního popudu mladého Řimana, Alexej se touto myšlenkou zaobíral již dlouho a Sabina na tento jeho plán přistoupila.

Zda byly okolnosti jeho odchodu vskutku obdařeny takovouto až romantickou auroou, je vedlejší. Faktem zůstává, že se Alexej doopravdy odebral do Edessy (dnešní turecké Şanlıurfa) a tam tento druhdy bohatý patricij žil z lidského dobrodiní, přičemž většinu toho, co vyžebřal, rozdal svým druhům v nouzi. Sám se spokojil s málem, jelikož to, co opravdu potřeboval, nenacházel ve stínu chrámu, kde žebřal, ale v jeho útrokách, kde vzdával chválu Bohu jedinému za dobrodiní, jimiž ho zahrnoval. Stačil mu obyčejný chléb a voda a tuto svou postní praxi „porušoval“ jen pokrmem, který si odepřít nedokázal a ani nechtěl – chlebem eucharistickým, který přijímal každou neděli, což v té době bylo dosti neobvyklé.

Alexejovi rodiče neměli tušení, kam jejich jediný syn zmizel. Nechali ho hledat prakticky po celém tehdejších známém světě, peněz k tomu měli dost. Po nějakém čase přibylí jejich služebníci i do Edessy, a narazili dokonce na Alexeje. Ani je nenapadlo hledat svého pána ve špinavém a zarostlém žebrákovi – jeho vzhled jim však nebránil vsypat mu do dlaní pár mincí. Alexej pak Bohu děkoval za to, že mu dal tu milost přijmout almužnu od svých vlastních sluhů...

Svatý Alexej

Sedmnáct let takto žil v zapomnění modlitbou a askezí, až na něj upozornila sama Matka Boží. Jednoho dne ze

svého obrazu promluvila ke kostelníkovi, aby zavolal do chrámu Božího služebníka, jenž je hoden nebeského království. Když se dotyčný zeptal, o koho jde, dostal odpověď, že o žebráka sedícího v předsíni kostela. Je otázkou, nakolik jde jen o legendu, každopádně toto zjevení podle ní započalo šíření nebývalé úcty k onomu žebrákovi sedícímu v předsíni kostela. Pokorný a zbožný Alexej měl ve městě už tak hodně obdivovatelů kvůli svému způsobu života a jeho vážnost rostla stále více, úměrně tomu, jak vůči rostla jeho svatost. Od jistého okamžiku byl však zahrnován úctou věřících rovnající se bezmála kultu a impulsem patrně nebyl nějaký pozvolný růst, ale skutečně nějaká mimořádná událost, která ještě zvětšila jeho už tak mimořádnou pověst svatosti.

Alexej v žádném případě nechtěl přijímat světskou slávu, proto se z Edessy vytratil a nalodil se na plavidlo, které ho mělo dovézt do Tarsu. Jaké však bylo jeho překvapení, když loď v průběhu plavby změnila kurs a namísto do rodiště sv. Pavla mířila do města jeho mučednické smrti, do rodného města Alexejova.

Alexej v tom viděl řízení Páně a vstoupil po 17 letech na půdu města, o němž si myslel, že už je nikdy nespatri. A opět z Božího vnuknutí se vydal do rodného domu, ovšem ne jako marnotratný syn, nýbrž jako nikým nepoznaný žebrák, a jako takový požádal svého otce, senátora Eufemia, aby směl pod schody jeho paláce žebřat. Když mu to vždy milosrdný otec povolil, usadil se zde a vedl život naprosto podobný tomu v Edesse, tj. život modlitby, pokání a postů – a také snášení posměšků a rozličných škodolibostí ze strany služebnictva, pro které byl nutný žebrák terčem špatných žertů, jako bylo třeba vylévání pomyjí na jeho hlavu. Alexej to vše bral jako zkoušku a příležitost k trpělivému snášení kříže a nezval se ani slovem. Blažilo ho nicméně zjištění, že jeho rodiče i manželka jsou plni lásky a dobroty nejen k němu, ale i k ostatním žebrákům a chudým.

Pod schody rodného paláce žil jako žebrák 17 let. Když cítil, že se blíží jeho konec, poprosil o pergamen, inkoust a brk. Napsal krátkou historii svého života. Brzy poté zemřel – bylo 17. července roku 411. V téže chvíli se po celém Římě samy od sebe rozezněly zvony.

Jeho smrt údajně ohlásil tajemný hlas shůry, který se rozlehl nad hlavami věřících opouštějících kostel po skončené mši svaté, sloužené samotným papežem Inocencem I. Hlas je vyzval, aby hledali muže Božího a vzdali mu úctu, aby se modlil za Řím. V pátek prý zemře. Ve stanovený den se při papežské mši rozlehl onen hlas znovu: „*Muže Božího najdete v domě Eufemiově!*“

Eufemius si pospíšil, aby byl doma dříve než dav zvědavců. Když spatřil mrtvé tělo žebráka, který u jeho obydlí žil 17 let, nechal je z piety k zemřelému přenést do atria a položit na katafalk. Zvláštní byla tajemná záře, která mrtvé tělo obestírala, a také pergamen, který zesnulý držel sevřený v ruce tak pevně, že nikdo nebyl s to mu jej z ruky vytáhnout. Až Sabina, jeho žena, která se, pamětlivá Alexejových slov, nikdy neprovdala, protože nikdy nepřijala skutečnost, že by zemřel, docílila toho, že stisk ruky povolil a všichni se tak ke svému nevýslovnému ohromení dozvěděli, kdo že to vedle nich tak dlouho nepoznán žil.

Vlastními sluhy vysmívaný Alexej byl s velkou obřadností pohřben za účasti císaře v kostele sv. Bonifáce samotným papežem. Celý Řím se tehdy jeho pohřbu zúčastnil, tak tato nezvyklá historie lidí zasáhla.

V roce 1216, tj. osm století po smrti, bylo Alexejovo tělo shledáno v neporušeném stavu. I proto se ve středověku těšil veliké úctě. Stal se patronem žebráků, poutníků a chudých vůbec, obracejí se na něj lidé bojující s vlastní pýchou a povýšeností. Na předpokládaném místě jeho původního domova byla zbudována nádherná svatyně.

Svatý Alexej má spojitost i s naší zemí. Nejenže jeho ostatky získal pro Svatovítský chrám Karel IV., ale je uváděn i jako spolupatron břevnovského kláštera, a to zřejmě proto, že do benediktinského kláštera při kostele sv. Bonifáce, v němž byl pochován, vstoupili do řádu sv. Vojtěch a sv. Radim.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 10,25-37

Jeden znalec Zákona povstal, aby přivedl Ježíše do úzkých, a zeptal se ho: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“

Ježíš mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak tam čteš?“

On odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí a svého bližního jako sám sebe.“

Řekl mu: „Správně jsi odpověděl. To dělej a budeš žít.“

Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš se ujal slova a řekl: „Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a octl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili, nechali napolo mrtvého

a odešli. Náhodou šel tou cestou nějaký kněz; viděl ho, ale vyhnul se mu. Stejně i jeden levita přišel k tomu místu; viděl ho, ale vyhnul se mu. Ale jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a bylo mu ho líto. Přistoupil k němu, nalil mu do ran oleje a vína, obvázal je, vysadil ho na svého soumara, dopravil do hostince a staral se o něho. Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: »Starej se o něho, a co vynaložíš navíc, já ti doplatím, až se budu vracet.« Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který se octl mezi lupiči?“

On odpověděl: „Ten, kdo mu prokázal milosrdenství.“

A Ježíš mu řekl: „Jdi a stejně jednej i ty!“

O Skutcích apoštolů - „setrávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách“

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dialog s Bohem v modlitbě. Takové jsou postoje křesťanů, to jsou čtyři rysy dobrého křesťana.

Na rozdíl od lidské společnosti, kde se tíhne k pěstování vlastních zájmů nehledě na druhé, nebo dokonce na jejich úkor, obec věřících vyhošťuje individualismus ve prospěch sdílení a solidarity. V duši křesťana není místo pro sobectví. Je-li tvoje srdce sobecké, nejsi křesťan, nýbrž svěťák, který hledá svoje výhody a svůj zisk. Lukáš nám říká, že věřící byli svorní (srov. Sk 2,44). Svornost a jednota jsou jejich stylem, jsou si blízcí, navzájem o sebe pečují, neočerňují se, pomáhají si a jsou si nablízku.

Křestní milost tudíž zjevuje vnitřní spojení mezi bratry v Kristu, povoláními sdílet se, vcítovat se do druhých a dělit se s každým, „jak kdo potřebuje“ (Sk 2,45), tedy velkodušnost, almužna, péče o druhé, navštěvování nemocných a těch, kdo jsou v nouzi a potřebují útěchu.

A toto bratrství, právě proto, že jde cestou společenství a pozornosti k potřeb-

ným, toto bratrství, které je církví, může žít pravým a autentickým liturgickým životem. Lukáš praví: „Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecně oblibě.“ (Sk 2,46-47)

Nakonec nám vyprávění Skutků připomíná, že Pán je zárukou růstu společenství (srov. Sk 2,47). Vytrvalost věřících v ryzi smlouvě s Bohem a s bratry se stává přitažlivou silou, která fascinuje a mnohé získává (srov. *Evangelii gaudium*, 14). V každé době žije věřící společenství díky tomuto principu.

Prosme Duchu Svatého, aby z našich společenství učinil místa, kde se přijímá a praktikuje nový život, skutky solidarity a společenství; místa, kde liturgie je setkáním s Bohem, vytvářejícím společenství bratří a sester; místa, která jsou dvěmi otevřenými nebeském Jeruzalému.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Maria mě přivedla k Ježíši

Z Anglie, Irska a Skotska přicházeli v druhé polovině prvního tisíciletí mnozí horliví misionáři na evropskou pevninu, aby našim předkům přinesli víru. Anglie byla známá svojí mariánskou zbožností. Neposkvrněné početí Mariino zde bylo velmi brzy uctíváno a obhajováno. Duns Scotus, Anselm z Canterbury a jiní podepřeli zbožnou víru v Mariinu přednost v milostech svými teologickými argumenty. V této zemi dala Maria podle staré tradice sv. Šimonu Stockovi škapulíř a zvláštění zaslíbení pro všechny členy řádu karmelitánů: záchranu před věčnou zkárou všem, kdo zachovají věrnost řádu až do konce svého života.

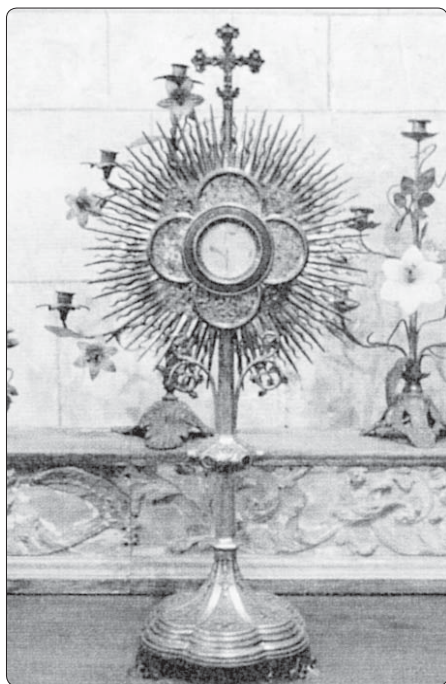
Tragickým způsobem ztratila katolická církev tuto zemi v 16. století rozkošem ve víře. Papež Pius V. uvrhl v roce 1570 exkomunikaci na královnu Alžbětu, a tím byl rozkol dokonán. Dřívější mariánská úcta byla oficiálně po 300 let zakázána jako pověra. Karmelský řád, „Mariin řád“, na ostrově zanikl. Židovi Heřmanu Cohenovi bylo souzeno, aby po 300 letech přivedl zpátky do Anglie „Mariin řád“.

Kdo byl Heřman Cohen? Narodil se 10. listopadu 1821 v Hamburgu jako syn bohatého židovského bankéře. Byl mimořádně talentovaný, zvláště vynikal svými hudebními schopnostmi. V celé Evropě byl oslavován, všude sklízel „záračný chlapec“ bouře potlesku. Na doporučení svého učitele, známého virtuosa a skladatele Ference Liszta, dostal Heřman Cohen ve 14 letech místo ředitele hudební konzervatoře v Ženevě. Odtud vystupoval pohostinsky ve všech hlavních městech Evropy, všude dával své umělecké produkce.

Heřman Cohem sepsal vlastnoručně příběh svého obrácení. Jeho vlastní slova nám otevírají jeho tajemství:

„Jednoho pátku mě prosil moskevský kníže (Ney), abych převzal vedení ochotnického sboru v kostele St. Valère. V okamžiku, kdy bylo udělováno požehnání, jsem pocítil poprvé živé, ale nepopsatelné vzrušení ve své duši. O následujícím pátku jsem měl stejný pocit, ale mnohem silnější, a cítil jsem, jak nějaká velká tíha doléhá na celé tělo a nutí mne, abych se sklonil a proti své vůli se sehnul k zemi.“

Potom to byl zážitek z neděle 8. srpna 1847, když Heřman Cohen kvůli koncertu pobýval v Bad Ems v Německu. Šel tam do jednoho kostela, když právě probíhala mše svatá: „*Při pozdvihování svaté Hostie jsem pocítil najednou ve svých očích záplavu slz... Pociťoval jsem řezavé hryzáni svědomí pro celý svůj minulý život... Při odchodu z toho kostela v Ems jsem už byl křesťanem... Jedna vysoce postavená a také zbožná dáma zpozorovala moje štěstí a napomínala mne, když se dověděla, co se stalo, abych všechny tyto vzácné milosti, které se na mne vylily, připisoval zprostředkování Blahoslavené Panny a abych ji zvláště uctíval. Od té doby děkuji za všechny kroky, které jsem vykonal na cestě ke Kristu a kdy jsem byl tolik šťastný (a jak jsou nekonečně velké, když se ohlédnu zpět), za všechny ten pokrok vděčím naší společné Matce, této dobré a svaté Panně, Útočišti hříšníků, kterou jsem po všechny dny vroucně a s důvěrou vzýval.*“

P. Augustin Cohen byl horlivým širitelem eucharistické úcty
(Foto Pierre Poschadel)

Dne 28. srpna téhož roku 1847 přijal Heřman Cohen křest v kapli Naší Milé Panny ze Sionu. O deset dní později, o svátku Narození Panny Marie, jde nově pokřtěný, který se teď jmenuje Augustin,

Augustin Heřman Cohen
(Dobová fotografie z roku 1850)

poprvé ke stolu Páně a ve stejný den dostává škapulíř, „oděv Mariin“.

Jednoho listopadového dne roku 1848 se Augustin Cohen modlil v kostele karmelitů v Paříži. Tu ho napadla myšlenka: „*Když slabé ženy vytrvají přes noc při klanění Nejsvětější svátosti, nemohli by také muži stejně vytrvat v modlitbě?*“ Dozrálo v něm rozhodnutí založit společenství pro noční vzývání. Vzniklo 6. prosince 1848 v kostele Naší Milé Paní Vítězné v Paříži a brzy se velmi rozšířilo.

V nově před Letnicemi roku 1849 vykonal Augustin Cohen exercicie. Při tom se ponořil do života a nauky sv. Jana od Kříže. Od té doby cítil zvláštní přichylnost ke karmelitánskému řádu. Vstoupil k bosým karmelitánům, kteří přišli v roce 1840 ze Španělska do Bordeaux a řád po Francouzské revoluci ve Francii zase tajně provozovali. Dne 7. října 1850 mohl ve svém noviciátu v Broussy u Bordeaux složit svůj první řeholní slib. Dne 19. dubna 1851 přijal také kněžské svěcení. Od té doby používal ještě i svoje klášterní jméno: bratr Augustin Maria od Nejsvětější svátosti.

Jako kněz směl teď P. Augustin získávat v celé Francii zájemce o „noční klanění“. „*Stravuji se jako vosková svíce před Nejsvětějším!*“ zvolal. „*At' pozvedne eucharistické společenství a nakazí svým ohněm, žarem svého nadšení celý svět! Maria, ty Neposkvrněná, nejdokonalejší ctitelko Ježíše, buď jejich vůdkyní!*“ Více než deset let vy-

konával P. Augustin svůj požehnaný apoštolát ve Francii. Přivedl k Bohu mnoho duší, také židy a protestanty.

V roce 1862 přebýval P. Augustin v Římě. Zúčastnil se svatořečení 26 japonských mučedníků a setkal se tam se svým bývalým učitelem hudby Ferencem Lisztem. Významné bylo jeho setkání s kardinálem Wisemanem z Anglie. Kardinál chtěl v Anglii založit znovu řád karmelitánů, který od dnů sv. Šimona Stocka požíval po staletí velké úcty. Ve zmatcích 16. století ale zanikl. Řádový generál se však domníval, že ještě nenastal čas. Tehdy šel kardinál Wiseman po krátkém rozhodování k papeži Piu IX. a věci se daly do pohybu. Svatý otec požehnal osobně P. Augustina, nově jmenovaného představeného kláštera karmelitánů v Londýně.

Sotva přišel do Anglie, ujal se P. Augustin toho, aby po staletích zase zavedl bratrstvo škapulíře. Vzniklo „noční klanění“ a také „dílo prvního svatého přijímání“. V městě Brightonu získal mnoho německých protestantů pro katolickou církev.

Ale také během této doby činnosti v Anglii nacházíme P. Augustina rovněž ve Skotsku, Irsku, ve Francii, Belgii a Německu. Při závěrečné slavnosti jed-

né misie v Berlíně napočítali 7 000 osob u klekátek při svatém přijímání a více než 500 mužů obléklo škapulíř.

V roce 1867 směl P. Augustin odevzdat úřad představeného v Anglii. Když se vrátil do Francie, postihlo ho onemocnění očí, což mu znemožnilo veškerou další práci. Tenkrát se vydal plný důvěry k Panně Marii, Uzdravení nemocných, do Lurd. Vykonal v Lurdech devítidenní pobožnost k Panně Marii, denně koupal své oči ve vodě zázračného pramene. Devátého dne byl úplně vyléčen, až do smrti zůstal jeho zrak dobrý. Milostnou Matku v Lurdech vyhledal ještě podruhé, aby ho zbavila těžkých srdečních potíží. „*Ano, já miluji Marii!*“ zvolal jednou. „*Chci si ji zvolit za průvodkyni na cestě životem a také jako utěšitelku... Ježíš a Maria mě připoutali k sobě. Maria mě přivedla k Ježíši. Ona mi dala Ježíše. Maria mi zprostředkovala svatou Eucharistii... Proto jsem se zasvětil Ježíši v mariánském řádu, jsem řeholník Mariin, stal jsem se napodobitelem Marie.*“

V roce 1870 vypukla německo-francouzská válka. P. Augustin byl rodem Němec, a proto byl ve Francii nežádoucí. V Grenoblu byl popuzeným davem skoro vyhnán. Prchl do Švýcarska. Ženevský bis-

kup, Msgre Mermillod, upozornil P. Augustina, že v jednom zajateckém táboře ve Spandau u Berlína je 5 000 francouzských válečných zajatců bez duchovní pomoci. P. Augustin se tam ihned vydal. V táboře vypukly neštovice. Dne 9. ledna 1871 se P. Augustin, který se při péči o nemocné vojáky nijak nešetřil, smrtelně nakazil. Dne 20. ledna 1871 zemřel ve službě bliženské lásky.

P. Augustin byl jedním z nejhroli- vějších škapulířů. V Bordeaux, ve městě, kde našel místo svého posledního odpočinku sv. Šimon Stock (jeho hrob je dnes v katedrále sv. Ondřeje), začal svůj noviciát, svůj život jako karmelitánský mnich. A jako první karmelitánský představený pro Anglii měl po 300 letech přinést zpátky škapulíř sv. Šimona Stocka (sestry karmelitky byly v Anglii už před P. Augustinem).

Miloval Marii a Maria milovala jeho. Ona mu vyprosila nejenom obrácení, ale udělala z něho jednoho z nejhroli- vějších apoštolů svého Syna Ježíše, který ve všech svatostáncích světa čeká na naše uctívání, na naši odpověď lásky.

*Z Maria heute 6/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Beatifikováno 14 španělských řeholnic-mučednic z roku 1936

V hlavním městě Španělska bylo beatifikováno 14 řeholnic-mučednic z dob pronásledování katolické církve v této zemi ve 30. letech minulého století.

Všechny patří do kontemplativní řehole (*Ordo Immaculatae Conceptionis*), založené v 15. století, jejíž kláštery jsou zejména na Pyrenejském poloostrově a v Latinské Americe. Bl. Maria Carmen Lacaba Andia a třináct dalších sester, z nichž nejmladší bylo dvacet a nejstarší osmdesát let, byly na různých místech a v nestejně době zavražděny z nenávisti k víře v roce 1936.

V té době, jak vysvětluje prefekt Kongregace pro svatořečení, kardinál Angelo Becciu, se „*rozpoutalo jedno z nejhrošších pronásledování proti katolické církvi, mající za cíl vykořenit křesťanství ze Španělska. Podobně jako tomu bylo o pár let dříve v Mexiku a v Rusku.*“

Řádění revolucionářů se nezastavilo ani před nejstarší z těchto sester, která byla dokonce na vozičku. V madridském klášteře, který přepadli tzv. interbrigadisté, bylo deset žen, které na jejich řev „Smrt jeptiškám!“ odpovídaly: „Ať žije Kristus Král!“ Podobně i další čtyři, kterým poskytlo útočiště několik rodin v Madridu a Toledu a byly později nalezeny komunistickými fanatiky, odpovídaly na jejich otázku, zda jsou jeptišky, klidným přitakáním: „Boží milostí ano!“ Všechny byly znásilněny, týrány a nakonec zastřeleny.

Kardinál Becciu představil Vatikánskému rozhlasu představenou madridského kláštera:

„*Matka Maria Carmen byla opatkou kláštera El Pardo. Bylo jí 54 let a jedna ze spolusester ji popisuje jako něžnou a laskavou milovnici modlitby. Zdálo se, jako*

by žila v neustálé Boží přítomnosti. Ona i všechny ostatní sestry dokázaly odpustit. Stejně jako Ježíš, který odpustil svým vrahům a žádal Otce, aby jim odpustil, protože nevědí, co činí. Ježíš nás vybízí, abychom otevírali svoje srdce. Odpuštění není snadné, avšak odpustil Ježíš a v dějinách křesťanství je mnoho těch, kdo dovedli odpustit a odpouštějí. Je to milost Boží. Lidské srdce je připraveno reagovat, nikoli nastavit druhou tvář, jak radí evangelium. Odplata a pomsta jsou u člověka silně instinktivní. Kdo však na zlo odpoví zlem a na urážku pomstou, působí zmar a nenávist. Kdo však přijímá a odpouští, vytváří život a odstraňuje temnoty z života jedinců i z dějin. Kdo odpouští, vyhrává.“

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
22. 6. 2019*

Stalo se to v Amatrice...

Po silných zemětřeseních, jež 24. srpna 2016 zasáhla čtina města a vesnice ve střední Itálii, se pro mnohé název města Amatrice stal pojmem, protože právě v tomto městě a v blízkém okolí tragicky zahynulo téměř 300 lidí. Ve starobylém městečku se středověkým centrem, které ještě nedávno – vzhledem ke kulturní a architektonické hodnotě – patřilo mezi nejkrásnější italské obce, nezůstal po ničivém zemětřesení kámen na kameni.

Ale i v těchto nepopsatelných těžkých dnech byla Panna Maria očividně přítomná u mnoha zraněných a zoufalých pozůstalých. Také zde dala jasné znamení. Přesně 30. srpna, ještě před začátkem slavení zádušní mše svaté za oběti zemětřesení a před pohřebními obřady, našli hasiči jakoby zázrakem pod troskami a na metry vysoko nahromaděnými sutinami kostela sv. Augustina antický reliквиář a neporušenou vzácnou sošku Panny Marie nazývanou *Madonna di Filetta*. Jako patronku a ochránkyni Amatrice i celého okolí ji lidé uctívají již několik generací. Když členové hasičské jednotky odevzdali donu Savinovi, faráři v Amatrice, tuto drobnou a jemně tepanou sošku (má asi 2–3 cm), ten hluboce dojat ihned pozvedl do výšky malé bílé napodobení Panny Marie a s pláčem slavnostně požehnal všechny přítomné, zničené město a celý postiže-

Historie Madonny di Filetta sahá až do roku 1472, kdy o svátku Nanebevstoupení Páně malá pastýřka Chiarina Valente prosila Pannu Marii, aby ji zachránila během silné bouřky. Ve stejné chvíli Chiarina zpozorovala malý zářivý šperk, ležící na zemi, a rozpoznala v něm portrét Panny Marie. Od té doby se obyvatelé regionu Abruzzo každý rok na Nanebevstoupení Páně zúčastňují slavnostního procesí s Madonnou di Filetta.

ný region. Potom tento vzácný symbol města Amatrice políbil. Na otázku novinářů, co znamená nalezení *Madonny di Filetta*, don Savino se slzami v očích, dojatý a s pocitem vděčnosti, odpověděl: „Co to znamená? Najít Madonninu uprostřed trosk – jaká to milost! Znamená pro nás všechno! Co jiného by to mělo znamenat, když jste ztratili matku a potom ji znovu našli? Naši svatou ochránkyni vezmeme dnes na rekviem za zemřelé a na pohřeb našich příbuzných a farníků. To, že jsme ji našli a získali zpět, je pro nás důležitým znamením a milostí, jako bychom opět našli vlastní matku.“

I když náhlá smrt rodičů, manželů, nevinných dětí a mladých je pro jejich blízké šokem, tragédií a mnohé z toho je skryto v Božím tajemství, které se lidsky nedá vysvětlit, Panna Maria je se svými ve smutku se nacházejícími dětmi v každé nouzi, tak jak to říká v Amsterodamu jako Matka všech národů: „Daruji útěchu. Národy, vaše Matka zná život, vaše Matka zná starosti, vaše Matka zná kříž. Všechno, čím procházíte v tomto životě, je cesta, kterou vaše Matka ... prošla před vámi.“

Vytržení ze všedního dne

Maria Guerriniová, která žije v Římě a spolupracuje s našimi sestrami [Rodina Panny Marie – pozn. překl.] v kanceláři na Monte Santo, se v listopadu 2016 svěřila, jak také ona – i když nepřímo – zažila hrůzy zemětřesení:

„Můj otec se narodil v malé osadě Cornillo Vecchio, vzdálené dva kilometry od Amatrice. Zdálo se, jako by se tam, mezi starými domy, chlévy, stodolami a volně se pasoucími zvířaty, zastavil čas. Otec se ještě jako velmi mladý odstěhoval do Říma, avšak nevydržel tam dlouho a brzy se vrátil do své milované horské vesničky. V domě mých prarodičů jsem spolu se svými sourozenci vesele a bezstarostně trávil měsíce letních prázdnin. Později také moje děti mohly podobně vychutnávat klid a krásu okolí Amatrice.“

Můj příběh je příběhem mnohých, kteří tady nežijí trvale, ale přece jen nosí tato místa na úpatí hor Monti della Laga ve svém srdci, ta místa, která jsou dnes

zničena. Moje rodina vlastnila ve vesničce dva malé domy. Jeden jsme zdělili po prarodičích, druhý s velkou námahou zrekonvoval můj otec. Odcestovala jsem odtud spolu se svým manželem Raffaelem a synem Matteem pouhé dva dny před zemětřesením. Moje maminka, bratr a jeho snoubenka se však nacházeli v době zemětřesení (v noci 24. srpna) v domě prarodičů ve druhém poschodí. Ve tmě, s námahou a po troskách se jim jako zázrakem podařilo dostat se ven ze sesouvající se ložnice. Od té noci jsou všechny památky naší rodiny – fotografie a vzácné osobní předměty – pochovány v domě. Ani hasiči do něj nemohou vstoupit, protože celé stavbě hrozí nebezpečí zřícení. Zdá se mi, jako by tam zůstala uzavřena část mého života, bez naděje na vysvobození zpod trosk.

Vidět takto Amatrice a naši malou osadu, to trhá člověku srdce. Ale moje bolest je malá v porovnání s mnohem větším utrpením těch, kdo ztratili své drahé.

Přesně tam, kde se propadla střecha a zřítily zed', byla místnost, v níž se nacházel Mariin bratr se snoubenkou v době zemětřesení.

Maria (vlevo) vedle svého manžela Raffaela a svojí matky, vpravo její bratr se snoubenkou.

Některým lidem se sice podařilo zachránit si život, ale ztratili dům nebo zaměstnání. Nejhorší utrpení jsou ta, která přijdou náhle, když je nečekáš a nejsi na ně připraven. Z minuty na minutu jsi vytržen z obyčejného dne a hozen do propasti plné bolesti. V této hluboké tmě je pouze jedno jediné světlo, které svítí: světlo víry. Jen když věříš, že Bůh poslal svého Syna Ježíše, aby vzal na sebe každé utrpení a sdílel každou lidskou bolest a slzu proto, aby nás osvobodil od zlého, pouze tehdy uvidíš smysl každého kříže. Tehdy víš, že nejsi sám, že Pán času a života je s tebou, a ty poznáš malé znamení jeho přítomnosti.

Velice se mě dotklo televizní interview, v němž jistý muž vyprávěl o tom, jak mezi několika rodinami v jejich malé čtvrti vládly nenávist a hněv. Avšak spory se rozpadly zároveň s domy, aby uvolnily místo pokoji a solidaritě.

Když jsem ohromená procházela naší vesničkou Cornillo Vecchio, která jako by zázrakem nemusela oplakávat mrtvé ani raněné, spatřila jsem v kapse jistého hasiče obrázek Matky všech národů. Jaké krásné znamení! Sestry z Rodiny Panny Marie jen několik dní po prvním zemětřesení navštívily Amatrice a rozdávaly obrazy s modlitbou Matky všech národů.

Jedna známá paní z vesnice mi se slzami v očích řekla: »Panna Maria nás zachránila. Ano, jsem si jistá, že to byla ona. Zachránila nás Panna Maria.« V troskách kostela naší obce zůstala socha Růžencové Panny Marie opravdu neporušená. V minulosti jsme ji často nesli v procesí ulicemi naší vesnice. Je to znamení naděje plné útěchy! Panna Maria zde vzpřímeně stojí jako na Kalvárii u Ježíšova kříže.«

Riccardův objev

Když jsme 13. září potřeťi konali misi s Matkou všech národů, potkali jsme Riccarda Alessandriniho, mladého stavebního inženýra z Leofreni, který pomáhal jako dobrovolník záchranných jednotek civilní obrany provincie Rieti. Podělil se s námi o svůj nezapomenutelný zážitek:

„Nedaleko od Amatrice v evakuačním táboře obce Cornillo Vecchio jsme právě skončili stavbu stanového městečka. Spolu s mým přítelem Giacomettem Espositem jsme se rozhodli, že se trochu projdeme po ulicích zničené vesnice, abychom na

Riccardo: „Čím více jsem prosil Pannu Marii, vědom si, že i při tom nejmenším otřesu země by se mohlo všechno na mne zřítit, o to více ve mně rostla obrovská odhodlanost a silné vědomí toho, že jsem ji chráněn přesně tak, jako když matka uklidňuje své vlastní dítě. Tento zážitek budu v sobě nosit celý život. Moje důvěra v Madonninu velmi vzrostla.“

vlastním těle pocítily konkrétní bolest a bídu obce Cornillo Vecchio.

V jednom ze skrytých koutů jsme se z ničeho nic ocitli tvář v tvář před sochou Panny Marie. Stála téměř neporušená na hromadě troskek, ve středu pozůstatků kostela, který byl silným zemětřesením téměř kompletně zničen. Překvapeně jsme se na sebe podívali. Byli jsme hluboce dojatí tím, co se nabízel našim očím. Socha Panny Marie uprostřed zkázy a beznaděje – Boží znamení! Situace se zdála být tak neskutečná, přímo mystická, že jsme si okamžitě sundali ochranné helmy, klekli jsme si a přežehnali se. Hned bylo vidět, že se vzácná socha nachází ve velkém ohrožení. Střecha nad ní mohla každou chvíli spadnout, podobně jako zatím ještě stojící zdi.

Amatrice v polovině srpna 2016, několik dní před zemětřesením

Ale museli jsme se obratem vrátit do tábora, protože naši pomoc potřebovali obyvatelé z Cornilla, kteří byli v nouzi. Když jsme dále pokračovali na stavbě stanového městečka, něco se ve mně dělo. Nedomákal jsem jednoduše myslet na nic jiného než na tu sochu – jasně stála před mýma očima. Myšlenka na Pannu Marii mě tak vzala, že jsem najednou upustil na zem svoje náradí a utíkal jsem asi 400 metrů zpět na místo, kde jsme ji našli. Utíkal jsem tak rychle, jak jsem jen mohl, jako by mě hnala nějaká síla, jako by mě Madonnina prosila, abych ji odnesl z tohoto místa. Za necelé dvě minuty jsem zadýchaný dorazil ke kostelním ruinám.

Ano, přiznávám, trochu jsem se bál, protože převislá střecha se mohla každou chvíli zřítit. A tak jsem řekl: »Panna Maria, jestli jsi se mnou, nemám se čeho bát.« V tom stejném okamžiku jsem pocítil nepopsatelnou odvahu a hned jsem pospíchal k soše, přičemž jsem se modlil *Zdravas, Maria* a svěřil se jejímu milosrdenství. Avšak socha byla extrémně těžká. Její záchranu mi ztěžovaly popadané trosky, na kterých jsem se nedokázal udržet. S velkou námahou jsem ji posunul asi o metr. Ale čím více jsem se namáhal, tím více jsem

si uvědomoval, že to sám nikdy nedokážu, přinejmenším ne tak rychle. Krátce jsem se zastavil, abych se nadechl a potom ještě jednou zkoušel sochu zvednout. Vyčerpaný jsem se modlil: »Panno Maria, pomoz mi, dej mi sílu, abych tě odsud vytáhl!«

Sotva jsem si to pomyslel, naráz se otevřely dveře naproti stojícího domu a z nich vyšel mladý muž Francesco Maschio. Neváhal ani vteřinu a pospíchal mi na pomoc. Díky němu se mi podařilo vytáhnout sochu Panny Marie tak daleko, že už nehrozilo žádné nebezpečí. Krátce nato přišli hasiči. V sakristii, která již byla rovněž na spadnutí, začali muži hledat nosné tyče. Když je našli, vsunuli je do dřevěného podstavce a tak vynesli Královnou růžence. Pak naložili sochu na vozidlo a zavezli ji do hlavního tábora.“

Obyvatelé vesnice Cornillo Vecchio věří v zázrak – na jedné straně proto, že neměli žádné oběti na lidských životech a ani těžce raněné, a zároveň si nedokážou vysvětlit, jak se socha Panna Marie, kterou po každém procesí obvykle odkládali do bočních prostor, najednou dostala do středu kostela zůstala téměř nepoškozená, i když okolo ní byly samé trosky. Lidé říkají: „Je to, jako by se tam sama Madonna postavila. Je to nepochopitelné, jak mohla zůstat vcelku, protože téměř celý kostel se zřítíl.“

Na misi s Matkou všech národů

Týden po tom, co obyvatelé četných vesnic regionu Abruzzo v brzkých ranních hodinách vytrhly ze spánku silné otřesy, pro naše sestry z blízkého města Civitella del Tronto bylo jasné, že v té chvíli není nic důležitějšího než jít k těmto lidem a přinést jim útěchu Matky všech národů a zároveň říci trpícím, že když se s důvěrou modlíme její modlitbu, budeme uchráněni od větší zkázy, většího neštěstí, a tak budeme moci zabránit ještě horším událostem. Den po velkém pohřbu v Amatrice jsme v průběhu krátkého času rozdaly 700 obrázků s modlitbou, především zásahovým jednotkám hasičského a policejního sboru, členům Červeného kříže, vojákům a záchranné jednotce civilní obrany, jakož i všem lidem, které jsme potkaly. Hned po zaparkování auta jsme daly obrázek s modlitbou jistému manželskému páru, který bezradně stál před svým zničeným domem. Jelikož

„Skrze obrázek s modlitbou Matky všech národů jsme přinesly útěchu a novou odvahu stovkám lidí. Také my jsme však přitom zakusily vděčnost a radost.“

se celá vnější stěna ložnice zřítíla, bylo vidět přímo dovnitř. Jeden z hasičů jim právě v plastových taškách podával všechny nejdůležitější věci, které se ještě podařilo zachránit.

Jeden z prvních, komu jsme nabídly obrázek s modlitbou, byl starší muž, který si jej sice vzal, ale se slzami v očích řekl: „Ztratil jsem celý svůj svět, všechno, co jsem měl rád – svého syna a jeho dvojčata.“ Bylo až nápadné, že jsme si u lidí nevíšimly žádné zatrpklosti. Spíše se z jejich tváří dalo číst zděšení. Muž, který šel kolem nás, spontánně pronesl: „Když je to obrázek Panny Marie, tak si jej vezmu. Budu ji prosit, aby si vzala do nebe moji ženu a syna, kteří rovněž přišli o život.“

Když jsme před stanem karabiníků rozdávaly obrázky policistům, ze stanu vycházel kněz. Byl to don Savino, farář z Amatrice. Pozdravil nás slovy: „Právě jsem esemeskou odpovídal na zprávu od sekretáře amsterodamského biskupa, který na nás pamatuje v těchto těžkých chvílích.“ Byl to skutečně ten nejlepší okamžik, abychom mu představily obrázek Matky všech národů s její modlitbou a požádaly o souhlas rozdávat jej lidem. Vděčně přijal obrázek i pro sebe a pak nám s radostí udělil požehnání „pro tuto misi“, jak to on sám vyjádřil. Protože jsme kvůli ochraně soukromí nemohly vstoupit do stanů těchto lidí, dobrovolníci řádu mal-

tézkých rytířů nám slibili, že jim obrázky osobně rozdají.

Na svátek Narození Panny Marie, 8. září, se některé z nás opět vydaly na cestu, tentokrát do těžce postižených vesnic Arquata del Tronto a Pescara del Tronto. Když jsme chtěly podat pomocnou ruku také při fyzických pracích, náčelník civilní obrany Michele hned řekl: „Ne, děkujeme. Pro nás je mnohem důležitější vaše duchovní podpora.“

Sestra Rafaela ukázala obrázek s modlitbou i několika mladým a vysvětlila jim, že Bůh dal této modlitbě velkou moc uchránit nás před zkázou a neštěstím.

Na to jí jeden chlapec trpce odvětil: „Za svůj život vděčím návštěvě diskoteky, kde jsem se bavil celou noc až do rána, takže jsem potom, když začaly otřesy a zemětřesení, seděl bezpečně v autě.“ Naše sestra neřekla ani slovo, ale Ugo, policista doprovázející sestry, mladé povzbuzoval: „Přijměte útěchu! Dnes k vám přichází Matka. Nemůžete přece takto dále nakládat se svým životem!“ Nakonec si obrázek přece jen všichni nesměle vzali. Sám Ugo si vyžádal jeden celý balíček na rozdávání. Jeden obrázek však políbil a opatrně si jej schoval do náprsní kapsy. „Ten je pro Marii, moji ženu,“ vysvětlil nám s úsměvem.

Když se nám potom v jednom stánovém táboře naskytla příležitost rozdávat obrázky dětem, dospělým i starým lidem, opět se sestra Rafaela pokusila nabídnout obrázky i mladým. Slova se ujal mladík s výrazem utrpení ve tváři a s cigaretou v ruce: „Jedno musíte vědět, sestro!“ Tehdy si sestra Rafaela pomyslela: „Ó můj Bože, co teď bude?“ Ale mladý muž pokračoval: „To všechno se muselo stát. Museli jsme zažít tuto noc, aby mohlo přijít nové ráno, aby se mohl začít nový den. Takto to přece nemohlo jít dále. Moje rodina a příbuzní ztratili svůj domov. Ale my žijeme!“ Po těchto slovech si všichni jeho přátelé obrázek vzali. Jeden z mladých jej dokonce spontánně políbil.

Sestra Evženie, sama rozená Italka, měla 13. září při třetí návštěvě v oblasti zemětřesení bolestivou zkušenost, která je k zamyšlení: „Jen ti, kdo už předtím – v dobrých a klidných časech – měli víru a modlili se, cítili, že je víra nese i po katastrofě. Kdo předtím vztah k Bohu neměl, nečeká od něho ani teď žádnou pomoc.“

Mnozí říkají: »Nedaří se modlit!« Potkaly jsme lidi, kteří celý život sedávali spolu a hráli karty jen pár kroků od kostela, ale nikdy do něj nevstoupili. Nepřišli ani po zemětřesení, dále hráli karty a nevěděli, co mají dělat s obrázkem a s modlitbou.“ Nouze automaticky nenaučí člověka modlit se.

Saverio a Giuseppina

To nám potvrdili také Giuseppina Sorrentino a její muž Saveri, kteří jsou manželé šťastně spolu již 26 let. Ačkoliv jsou sami těžce postiženi zemětřesením, nepůsobili zoufale. „Známe obraz z Amsterdamu a umíme nazpaměť i modlitbu. Každý den se jí modlíme. Jsme zvyklí žít jednoduše. Den začínáme brzy ráno společným růžencem a mší svatou. Každý den během svatých hodin rovněž rozjímáme o umučení našeho Pána a modlíme se růžencem Božím milosrdenství,“ řekli nám tyto hluboce věřící manželé. „Když nás vzbudily otřesy, mému Saveriovi se zastavil dech, protože je nemocný se srdcem. Ležel na posteli jako paralyzovaný,“ popisovala situaci Giuseppina. „Chytila jsem ho za ruce a řekla mu: »Nyní se silně obejmeme a pak uvidíme, co chce Bůh.« Když se nám konečně podařilo dostat se ven, byla již úplná tma a zima. Přemýšlela jsem, že bychom si teď měli rozdělat oheň, abychom se trochu ohřáli, a potom se společně pomodlíme růžencem. A tak jsme založili oheň,

avšak ostatní lidé se nechtěli modlit. Jen nadávali a hřešili. Pomodlili jsme se s mužem sami, zvláště jako usmíření jménem ostatních. Zemětřesení přece nebylo Božím trestem! Existuje příliš mnoho hříchů. Ale Maria je v utrpení vždy s námi, ano, především v utrpení.“

Zánik západní civilizace

P. Cassian Foslom a P. Benedetto Nivakoff, převor a subpřevor benediktinského kláštera v Nursii, který byl postaven na místě, kde kdysi stál rodný dům svatého Benedikta, jen tři dny po velkém zemětřesení 28. srpna poskytli zajímavé interview:

„Instinktivně jsme všichni vyběhli ven a shromáždili se na náměstí před klášterem. Zatímco se pod našima nohama novými otřesy hýbala zem, všichni jsme se drželi pohromadě, protože bylo nepříjemně chladno. Mniši a obyvatelé města se spontánně postavili okolo sochy svatého Benedikta, která stojí uprostřed náměstí. My jsme se začali modlit růžencem a mnozí lidé se k nám přidali. Děkovali jsme Bohu z celého srdce, že jsme zůstali naživu.

Rozbořené Amatrice

Na druhé straně hor v Amatrice a v Acumoli však zemětřesení zničilo města. Zanechalo smrt a zkázu. Jsme hluboce zarmoucení nad tragickou smrtí tolika lidí. Trpíme spolu s jejich příbuznými a přáteli. Nečekaná smrt je zvláště bolestivá, protože nám nedává čas připravit se. Svatý Benedikt proto radí svým mni-

Když koncem října zasáhlo střední Itálii další zemětřesení s epicentrem v Nursii, náhodně zhotovená videonahrávka dojala srdce lidí po celém světě: Sestra klariska v pokročilém věku, podpírána hasiči, utíká z klauzury na náměstí před rozpadávající se bazilikou sv. Benedikta. Jako apokalyptický památník zůstala stát již jen západní fasáda kostela, před níž několik lidí padlo na kolena a začalo se modlit.

chům »vždy pamatovat na smrt«, aby byli vždy připraveni, a to se zřetelem na násilnou a nečekanou smrt, která může přijít uprostřed noci.

Bazilika svatého Benedikta je těžce poškozená. Kdyby jeden z nás slavil právě tehdy u oltáře mši svatou, byl by nyní mrtvý. Fasáda se úplně odtrhla od hlavní lodi kostela. Tato znamení nás mohou něčemu naučit a pohnout k vážnému zamyšlení.

Zaprvé: Bazilika svatého Benedikta a oltář jsou těžce poškozené. Jasně nám to poukazuje na skutečnost, že katolická kultura a západní civilizace zanikají! Druhým znamením je shromáždění se kolem sochy svatého Benedikta na náměstí a společná modlitba. Znamená to, že modlitba je jediný prostředek, jenž umožní obnovu.“

Mniši svatého Benedikta, který je považován za otce západního mnišství, jsou o tom ještě více přesvědčeni po druhém zemětřesení, k němuž došlo 30. října, když se definitivně zhroutil téměř celý bazilika. Z někdejšího kostela patrona Evropy zůstala stát již jen fasáda, která se tyčí nad ruinami. Po zemětřesení je bezpochyby nutné znovu budovat a obnovovat. Avšak mnohem naléhavěji potřebuje celá Evropa, která se právě chvěje pod duchovním zemětřesením a která se vzdává svého křesťanského dědictví, duchovní a vnitřní obnovu prostřednictvím modlitby a žitých křesťanských hodnot!

*Z Vítězstvo Srdce 114/2017
přeložil a upravil -dd-*

DEN PRO RODINU • PRAHA • 14. ZÁŘÍ 2019

Statisíce rodičů v naší zemi se denně starají o své děti. Pouze rodina je základem zdravého a prosperujícího národa. Pojďte s námi upozornit na nedocenenou roli rodiny.

Začínáme 14. září 2019 modlitebním shromážděním **v kostele sv. Havla v 11 hodin**, kde chceme prosit a přimlouvát se za naše rodiny, a pak pokračujeme veřejným shromážděním **ve 14 hodin na Ovocném trhu v Praze**, odkud se společně vydáme centrem Starého města na **Kampu**. Od 15 hodin vás zveme ke strávení letního sobotního odpoledne na Kampě, je připraven bohatý program pro celou rodinu. Je jen na Vás, jestli se zúčastníte celého programu, nebo si vyberete jen některé jeho části.

Více na www.denprorodinu.eu.

Aliance pro rodinu z.s.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (63)

11. Budoucnost (Čtvrtá část)

Právě papež je v centru starostlivé péče Panny Marie od Zjevení, která již od svého prvního poselství dne 12. dubna 1947 prohlásila:

„Svatost Otce vládnoucí na trůnu božské lásky bude trpět až do smrti, a to pro něco malého, nějakou věc, krátkou, ke které dojde za jeho vlády. Málo dalších bude ještě kralovat na trůnu: poslední, světec, bude milovat své nepřátele; utvářením jednoty lásky bude poukazovat na vítězství Beránka a uvidí ho.“

Tato proroctví obdržena Cornacchiolou jsou v souladu s proroctvími zjevení v La Salettě v roce 1846 a ve Fatimě v roce 1917, která příslušně předpověděla zranění a zabití papeže.

V tajemství zapsaném Melánii dne 6. července 1851, pět let poté, co viděla krásnou Paní v La Salettě, a zasláném papeži Piovi IX. totiž čteme:

„Papež bude odevsad pronásledován, budou na něho střílet, budou ho chtít usmrtit, ale nebudou mu moci učinit nic. Kristův vikář bude ještě jednou triumfovat.“

Lucii Panna Maria v třetím fatimském tajemství ukázala:

„V oslnivém světle, kterým je Bůh, jsme viděli »podobně, jako když se lidé vidí v zrcadle, kolem kterého procházejí«, bíle oblečeného biskupa, »vytušili jsme, že je to Svatý otec«. Další různí biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na strmou horu, na jejímž vrcholku byl velký kříž z hrubých kmenů, jako z korkového dubu s kůrou; dříve než sem Svatý otec dospěl, procházel velkým polorozbořeným městem, rozechvělý, s kolísavým krokem, zkroušený bolestí a trýzní se modlil za duše mrtvol, které na cestě potkával; když došel na vrchol hory a padl na kolena u paty velkého kříže, byl zabit skupinou vojáků, kteří na něho vystřelili několik ran z pušek, několik šípů; stejně tak zemřeli jeden za druhým ostatní biskupové i kněží, řeholníci, řeholnice a různé světské osoby, muži i ženy různých tříd a postavení.“

Jedná se o tentýž sled událostí, který viděl – také v tomto případě v jednom ze

svých prorockých snů – svatý Jan Bosco, a to v obraze lodi představující Církev, řízenou kormidelníkem, kterým je papež, a uprostřed množství lodí chystajících se k boji:

„Uprostřed nezměrné mořské pláně se tyčí z vln dva mohutné, vysoké sloupy, blízko sebe. Na jednom sloupu stojí socha Neposkvrněné, pod jejímaž nohama splývá široký nápis: *Auxilium christianorum* (Pomocnice křesťanů), a na druhém, mnohem mohutnějším a vyšším sloupu je Hostie v přiměřené velikosti a pod ní je jiný nápis: *Salus credentium* (Spása věřících). [...] Papež stojí u kormidla a všemožně se snaží o to, aby uvedl loď mezi ony dva sloupy, z nichž kolkolem splývají mnohé kotvy a velké háky připoutané řetězy. Nepřátelské loďstvo se žene útokem a všemožně se snaží, aby loď zajalo a potopilo. [...] A mezitím se nepřátelská děla trhají, lámmou se pušky, zobce a ostatní zbraně, rovněž lodě se tříští a potápějí. Tehdy zuřiví nepřátelé začínají boj muže proti muži krátkou zbraní, pěstí, klením a zlořečením.“

V této chvíli „byl papež smrtelně zasažen a padá. Okolostojící ihned přibíhají, aby mu pomohli a zvedli ho. Papež byl znova zasažen, opět upadá a umírá. Mezi nepřáteli zaznívá radostný a vítězný pokřik, na jejich lodích zavládlo nevýslovné jásání. Sotva však zemřel papež, vstupuje

je jiný papež na jeho místo. Shromáždění důstojníci hned zvolili jiného, takže zvěst o smrti papeže přichází se zvěstí o zvolení nástupce. Nepřátelé pozbývají odvahy. Nový papež rozptýlil a přemohl všechny překážky a uvádí loď mezi oba sloupy. Přivazuje ji řetězem, který visel z přídě, na kotvu sloupu, na němž byla

Hostie, a jiným řetězem, který visel na zádi, ji uvazuje na opačném konci ke kotvě, která je zavěšena na sloupu, na němž stojí Neposkvrněná.“

O tomto vyprávění turinského světce a zakladatele salesiánů Bruno nevěděl nic až do 10. března 1988, kdy si píše do deníku:

„Dnes se otec Julián vrátil, aby zpovídal před Velikonocemi, a přinesl mi dva články publikované v časopise *Lepanto*, které hovoří o svatém Janu Boskovi s jeho proroctvími, která jsem dosud neznal: Panna Maria mi o tomto mluvila v poselství pro papeže.“

Je zde skutečně významné propojení mezi sny Dona Boska a Cornacchioly, které se vzájemně doplňují jako kamínky mozaiky.

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Děkuji Bohu za každého z vás. Zvláštním způsobem, dítě, vám děkuji, že jste přijaly mou výzvu. Já vás připravuji na novou dobu, abyste byli pevní ve víře a vytrvalí v modlitbě, aby tak skrze vás Duch Svatý působil a obnovil tvář země. Modlím se s vámi o mír, který je nejdrahocennější dar, i když satan si přeje válku a nenávisť. Vy, dítě, buďte moje vztažené ruce a hrdě chodte s Bohem. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje, 25. června 2019

Kardinál Sarah: Svět i církve umírá, protože ubývá těch, kdo se klanějí Bohu

„Západní svět skomírá, protože se zdráhá přijmout Boží milosrdenství,“ konstatoval kardinál Robert Sarah na konferenci v pařížském kostele sv. Františka Xaverského těsně poté, co navštívil požárem zpusťšenou katedrálu Notre Dame.

„Západ spásu nechce, protože si ji chce vykonstruovat. Hodnoty, které prosazuje OSN jako základní, jsou postaveny na odmítání Boha. Zde spatřuji paralelu s bohatým mládencem z evangelia,“ řekl dále prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. „Bůh hleděl na Západ s láskou, protože konal divy. Pozval jej dál, ale Západ se vrátil zpět. Upřednostňuje bohatství, za které by mohl být vděčný pouze sobě. Velké západní katedrály byly postaveny lidmi, kteří měli velkou víru i pokoru a byli šťastní, že jsou Božími dětmi. Proto jsou katedrály písněmi radosti, hymny Boží slávy, vytesané do kamene a vtištěné do vitráží. Vytvořily je děti, které se klanějí nebeskému Otci! Všichni s nadšením tesali do kamene výraz svojí víry a lásky k Bohu, a nikoli pro slávu vlastního jména. Účelem jejich umělecké tvorby bylo oslavit a chválit Boha. Moderní západní člověk je příliš smutný, než aby mohl realizovat podobná umělecká díla,“ řekl vatikánský

kardinál s narážkou na hlasy, které po požáru pařížské katedrály volaly po vybudování zcela nového chrámu.

„Mnozí tak mluvili ještě před vypuknutím požáru,“ pokračoval kardinál Sarah. Nynější stavba prý už splnila svůj účel, vybudujme něco nového. A podobně mluví o katolické církvi. Říkají, že církev už není věrohodná, není o ní slyšet v médiích. Je otřesená skandály pedofilie a homosexuality v duchovenstvu. Je potřeba ji nahradit, vytvořit znovu. Evangelní morálka je prý příliš náročná, usnadňme ji! Rozřeďme ji relativismem a laxismem. Zajímáme se především o sociální otázky. Katolické učení se do médií nehodí, pozměňme ho a přijmeme globalistickou etiku OSN a genderovou ideologii. Učínme tedy z církve lidskou a horizontální společnost, která bude mediálnější a lidovější!

Draží přátelé – řekl guinejský kardinál – taková církev nikoho nezajímá. Světu je k ničemu církev, která nenabízí nic jiného než odlesk jeho vlastního image! Církev je totiž zajímavá pouze proto, že nám zprostředkovává setkání s Ježíšem. Je legitimní pouze tím, že vyjevuje Boha. Bude-li církev zavalena lidskými strukturami, zatemní Boží světlo, které z ní vyzařuje. Církev by měla

být jako katedrála a neustále směřovat náš pohled k Bohu, jako věžička ukazující k nebi.

Kardinál Sarah vyběhl k rekonstrukci katedrály Notre Dame. „Musíme ji však obnovit přesně tak, jak byla. Není třeba vynalézat novou církev. Potřebujeme obrácení, aby církev mohla opět zazářit a být znovu katedrálou, která pěje Boží slávu a přivádí lidi k Bohu. Co je tedy prvním krokem? Řeknu to bez okolků. Chceme-li rekonstruovat církev, musíme pokleknout. Chceš zrekonstruovat tuto krásnou katedrálu, kterou je katolická církev? Poklekní! Katedrála je především místem, kde lidé pokleknou před Bohem přítomným v Nejsvětější svátosti. Nejnaléhavější úkol, před kterým stojíme, je obnovení smyslu pro adoraci! Ztráta smyslu pro klanění se Bohu je zdrojem veškerých požárů a krizí, jež otřásají světem i církví. Je zapotřebí těch, kdo se klanějí Bohu. Svět i církve umírají, protože ubývá těch, kdo se klanějí Bohu. Církev je vyprahlá, protože se nedostává těch, kteří tiší její žízeň,“ prohlásil kardinál Robert Sarah v přednášce, kterou měl koncem května (25. 5.) v pařížském kostele sv. Františka Xaverského.

www.vaticannews.va/cs.html,
25. 6. 2019

Svatý otec vyhlásil Loretánské jubileum pro všechny cestující letadlem

Na slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu, tedy 8. prosince letošního roku, bude v italském Loretu zahájeno Loretánské jubileum. Svatá brána se na tomto poutním místě otevře sto let poté, kdy byla Panna Maria z Loreta prohlášena patronkou cestujících letadlem, uzavřena bude 10. prosince 2020.

„Je to velká příležitost posílit pouta oddanosti Matce nebes,“ reagoval na vyhlášení jubilea arcibiskup Fabio Dal Cin, papežský delegát Loreta. „Svatý otec vyhlásil Loretánské jubileum pro všechny cestující letadlem, jak vojenské, tak i civilní, a pro všechny poutníky, kteří doputují do Svaté chýše ze všech koutů světa,“ dodal

arcibiskup Dal Cin a poděkoval papeži Františkovi za tento velký dar jubilea.

Svatou bránu v Loretánské bazilice otevře státní sekretář Pietro Parolin na slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu, tedy 8. prosince 2019. Uzavřena bude 10. prosince o rok později.

Plnomocné odpustky v jubilejním roce můžou získat ti věřící, kteří projdou Svatou bránou s prosbou za dar obrácení se k Bohu a oživení své synovské oddanosti té, která nás chrání při cestách letadlem.

„Ikona »Svaté chýše v letu« s Pannou Marií nám pomůže duchovně prožít milost jubilea, abychom společně budovali velký dům světa pro Boží slávu a svornost mezi všemi lidmi,“ uvedl dále arcibiskup Dal Cin.

Připravuje se ještě zveřejnění význačných dat pro letectvo a ustanovení různých oslav v průběhu celého liturgického roku, neboť jubilejní rok je především milostí, modlitbou a obrácením.

Arcibiskup také přiblížil historické souvislosti: „Veteráni první světové války tenkrát požádali papeže, aby mohli získat zvláštní ochranu Panny Marie. V té době byla první letadla nazývána »létajícími kostely«, a tak padla myšlenka na Svatou chýši v Loretu, která sem byla podle tradice přenesena vzdušnou cestou z Nazareta. Svěřit tedy Panně Marii z Loreta ty, kteří vstupují na palubu letadla, bylo zcela přirozené.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html
a www.cirkev.cz

Pondělí 15. 7. 2019

6:05 Klapka s ... (102. díl): Bohumilem Kheilem **7:30** V pohorách po horách (58. díl): Puččinské skály – Beskydy **7:40** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **9:15** GOODwillBOY IV. (4. díl): Svět ticha **9:55** V posteli chit-chat (11. díl) **10:45** Koncert tří sborů: Odry 2015 **11:45** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **11:50** O Čertových skalách: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam ze mše svatě ze zakončení Jubilea Fatimy z areálu sv. Jana Pavla II. v Koclířově **13:15** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:50** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **14:20** Bible pro Severní Koreu **15:05** Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster – jezuita **16:00** Putování Modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami **16:40** Víra do kapsy: Výchova **16:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **20:55** Indonésie: Otec Štef **21:25** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **21:40** Terra Santa News: 10. 7. 2019 **22:05** Kulatý stůl: Sexuální zneužívání **0:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (140. díl): Za lidovou písní a tancem Janáčkova kraje **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 7. 2019

6:05 Jako hořčičné zrno (2. díl) **7:00** Hlubinami vesmíru se Zdeňkem Bardonem, 2. díl – Astrofotografie **7:50** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **8:00** Pod lampou **10:05** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **10:45** V posteli chit-chat (12. díl) **11:45** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **11:50** Světlohoši: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam mše svatě z hory Blahoslavenství **13:15** V pohorách po horách (58. díl): Puččinské skály – Beskydy **13:30** Cesta k andělům (61. díl): Marie Rottrová – zpěvačka **14:25** Kulatý stůl: Jak na výchovu? **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **16:25** Ve službě Šuarů **16:55** BET LECHEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar – Brazílie, fokolarínka **17:10** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **17:40** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **17:45** Pověst o Ludmilině skále na Puččinských skalách: Pověsti z Hornolidečska **17:55** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **18:35** V posteli chit-chat (12. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 7. 2019 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v české krajině **21:30** Řeckokatolický magazín (210. díl) [P] **21:45** Zpravodajské Noeviny: 16. 7. 2019 **22:10** Jak potkávat svět (65. díl): S Adolfem Sýkorou a Jiřím Besperátem **23:45** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **0:00** Terra Santa News: 10. 7. 2019 **0:20** Cvrlikání (59. díl): Spolektiv **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 7. 2019

6:05 Klapka s ... (103. díl): Petrem Baranem **7:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 7. 2019 **7:55** Noční univerzita: MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! **9:00** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **10:10** GOODwillBOY IV. (6. díl): Lego **10:50** V posteli chit-chat (13. díl) **11:45** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **11:50** Pověst o Ludmilině skále na Puččinských skalách: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Folkové prázd-

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
- Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

niny 2016 **13:35** Cesta k andělům (62. díl): Miloslav Vlk – kardinál **14:40** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **15:35** Zpravodajské Noeviny: 16. 7. 2019 **16:00** Jak potkávat svět (64. díl): S Jaroslavem Wykrentem **17:25** Historie sklářství v Karolince **17:50** GOODwillBOY IV. (6. díl): Lego **18:30** V posteli chit-chat (13. díl) **19:20** Terra Santa News: 17. 7. 2019 [P] **19:40** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **19:45** Pověst o velikém ptačisku: Pověsti z Hornolidečska **20:00** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **20:35** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí... **21:35** Jako hořčičné zrno (2. díl) **22:35** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **23:05** Biblická studna **0:10** Má vlast: Jedlí **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 7. 2019

6:05 Putování Modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami **6:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **7:15** Terra Santa News: 17. 7. 2019 **7:40** Angola: Vstaň a choď, Angolo **8:20** Outdoor Films s Josefem Lukášem (22. díl): Skialpinismus a hory jsou můj život **9:55** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **10:10** GOODwillBOY IV. (7. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY (1. díl) **11:45** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **11:50** Pověst o velikém ptačisku: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Karla Skočovského **13:10** Jako hořčičné zrno (2. díl) **14:05** Muzikanti, hrajte **14:35** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **15:30** Česká věda **15:45** V pohorách po horách (58. díl): Puččinské skály – Beskydy **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 7. 2019 **16:20** Řeckokatolický magazín (210. díl) **16:35** Hlubinami vesmíru se Zdeňkem Bardonem, 2. díl – Astrofotografie **17:25** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **18:00** Puččinské schodky: Pověsti z Hornolidečska **18:05** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **18:10** GOODwillBOY IV. (7. díl) **18:50** V posteli POD NEBESY (1. díl) **19:45** Bratr Prem Bhai – Indie **20:00** Cvrlikání (60. díl): Mike Fojtík & přátelé **21:05** Večeře u Slováků: 16. neděle v mezidobí [P] **21:35** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **22:00** Pod lampou [P] **0:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (134. díl): Plzeňské písně **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 7. 2019

6:05 Klapka s ... (104. díl): Junior – Mgr. Zuzana Homolová-Baloghová **7:30** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí... **8:35** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **9:05** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **10:15** GOODwillBOY IV. (8. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY (2. díl) **11:45** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské

skály **11:50** Puččinské schodky: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam ze slavnostní mše svatě se zasvěcením Božím milosrdenství ve Slavkovicích **13:15** BET LECHEM – vnitřní domov (2. díl): Juan Provecho – španělský augustinián v Praze **14:05** Cesta k andělům (64. díl): Tomáš Holub – vojenský kaplan **15:00** Krasňany **15:35** Zapomenutá generace **16:00** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v české krajině **17:30** Olivovník – Dar bohyně Athény (2. díl) **18:00** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **18:05** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi **18:10** GOODwillBOY IV. (8. díl) **18:50** V posteli POD NEBESY (2. díl) **19:40** Česká věda **20:00** Kulatý stůl: Liturgický prostor dnes **21:30** Záblesky nad Andami **22:00** Outdoor Films s Miroslavem Náplavou (32. díl): Století Zikmunda **23:35** Umění sklářských mistrů **0:05** Na druhý pohled: 3. díl: Pánu Bohu poručeno **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 7. 2019

6:05 Klapka s ... (105. díl): Michal Mačička **7:30** Ars Vaticana (19. díl) **7:40** Oko bez světlá se nepotěší **9:00** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **9:05** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **9:40** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **10:00** GOODwillBOY IV. (9. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY (3. díl) **11:35** Hrát si dovoleno **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 17. 7. 2019 **14:35** Večeře u Slováků: 16. neděle v mezidobí **15:05** Hanácká svajba **16:05** AKA Trio na Folkových prázdninách v Náměšti nad Oslavou 2016 [P] **16:35** Údolí růží **17:25** První křesťané: Pohoršení kříže **18:00** Sedmihlásky (9. díl): U Kobylské skály **18:05** GOODwillBOY IV. (9. díl) **18:50** V posteli POD NEBESY (3. díl) **19:45** Světlo pro Evropu (5. díl): Malý velký hlas **20:00** Silvestr na faře **21:35** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra [P] **21:50** Apollo – 50 let od přistání člověka na Měsíci [P] **22:25** Otče, odpouštím vám: Svědectví Daniela Pitteta **23:20** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **0:10** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:40** Řeckokatolický magazín (210. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 7. 2019

6:05 Klapka s ... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **7:30** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **7:45** O Václavovicích **8:25** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (28. díl): Víla Fantigo – malířka dětské fantazie **9:15** Řeckokatolický magazín (210. díl) **9:30** Večeře u Slováků: 16. neděle v mezidobí **10:00** Primiční mše svatá P. Petra Macháčka OFMConv.: kostel sv. Janů, Brno [P] **11:45** Ars Vaticana (20. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:05** Světlo pro Evropu (5. díl): Malý velký hlas **13:15** Muzikanti, hrajte **13:50** Apollo – 50 let od přistání člověka na Měsíci **14:20** U VÁS aneb Festivalové kukátko (27. díl): Třebovický koláč **15:15** Jak si mě našel Antonín z Padovy **16:00** Silvestr na faře **17:35** Strážce majáku **17:50** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **17:55** Animované příběhy velikánů dějin: Abraham Lincoln (1809–1865) **18:25** Bůh je s námi **20:00** Jako hořčičné zrno (3. díl) **20:50** Přijďte večer k nám...: ze Zámku v Letovicích **22:25** Výpravy do divočiny: Biodiverzita a vymírání druhů **23:30** Život na zámku Břežany **23:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 7. o 22:00 hod.:
Viera v Rusku: Bud' vôľa tvoja (dokument)

Neobyčajný príbeh o duchovnej sile starého kňaza, Michaila Truchanova, ktorý strávil šesťnásť rokov v gulagu, a o strastiach mládky vo väzení, kde uveril v Boha.

Utorok 16. 7. o 20:25 hod.: v Kontexte (Jozef Jančovič: Štyria jazdci nového ateizmu)

V posledných rokoch sa hlásateľmi vášnivého až bojového ateizmu oháňajúceho sa vedou stali tzv. 4 jazdci nového ateizmu. V najbližšej relácii si ich predstavíme cez ich knihy a argumenty, ktoré v nich hlásajú.

Streda 17. 7. o 16:25 hod.:
Od Františka k Františkovi (dokument)

Dokument natočený v Assisi (Taliano), v Argentíne a v Rusku ukazuje dedičstvo duchovnej tradície sv. Františka z Assisi a jeho pokračovanie v diele súčasného pápeža.

Štvrtok 18. 7. o 16:45 hod.: Spolu (2. dračia hlava)

Na Hieronyma zaútočila druhá dračia hlava. Spolu s Marošom sa

dozvedia, že prejsť sa dá hocičím a vo všetkom je potrebné poznať správnu mieru. Dost' si treba povedať pri jedení koláčov, aj pri výstupe v horách.

Piatok 19. 7. o 20:30 hod.:
Páter Pio – stavitel' milosrdenstva (dokument)

Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť.

Sobota 20. 7. o 20:30 hod.: Truman Show (film)

Dej filmu hovorí o moci médií a stále menšej hranici medzi realitou a mediálnym obrazom reálneho života. Truman Burbank bol ako dieťa adoptovaný filmovou spoločnosťou a vôbec netuší, že jeho život je dopredu naplánovaný tvorcom úspešného seriálu.

Nedeľa 21. 7. o 21:00 hod.:
Medzi nebom a zemou (prof. Michal Zeman)

Profesor Michal Zeman nás presvedčí o dvoch veciach. O tom, že máme na Slovensku špičkovú vedu a špičkových odborníkov. Zároveň o skutočnosti, prečo je dôležité v praktickom živote rešpektovať striedanie noci a dňa. Moderuje Marián Gavenda.

Liturgická čtení

Nedeľa 14. 7. – 15. nedeľa
v mezidobí

1. čt.: Dt 30,10–14

Ž 69(68),14+17.30–31.36ab+37

 Odp.: srov. 33 (*Hleďte, ubožáci, Hospodina a pookrejte v srdci.*)

nebo Ž 19(18),8.9.10.11

 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

2. čt.: Kol 1,15–20

Ev.: Lk 10,25–37

Pondělí 15. 7. – památka
sv. Bonaventury

1. čt.: Ex 1,8–14.22

Ž 124(123),1–3.4–6.7–8

 Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Páně.*)

Ev.: Mt 10,34–11,1

Úterý 16. 7. – nezávazná památka
Panny Marie Karmelské
(v ostravsko-opavské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Ex 2,1–15a

Ž 69(68),3.14.30–31.33–34

 Odp.: srov. 33 (*Hleďte Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.*)

Ev.: Mt 11,20–24

Středa 17. 7. – nezávazná památka
bl. Česlava a sv. Hyacinta

1. čt.: Ex 3,1–6.9–12

Ž 103(102),1–2.3–4.6–7

 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Mt 11,25–27

Čtvrtek 18. 7. – ferie

1. čt.: Ex 3,13–20

Ž 105(104),1+5.8–9.24–25.26–27

 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 11,28–30

Pátek 19. 7. – ferie

1. čt.: Ex 11,10–12,14

Ž 116B(115),12–13.15–16bc.17–18

 Odp.: 13 (*Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 12,1–8

Sobota 20. 7. – nezávazná památka
sv. Apolináře nebo sobotní památka
Panny Marie

1. čt.: Ex 12,37–42

Ž 136(135),1+23–24.10–12.13–15

 Odp.: ... *jeho milosrdenství trvá navěky.*

Ev.: Mt 12,14–21

Centrum naděje a pomoci, Brno, pořádá v úterý 16. července 2019 **jednorázové setkání určené především pro snoubence a novomanžele na téma: O MANŽELSTVÍ A SEXUALITĚ.**

Bližší informace a přihlášky jsou na <https://www.cenap.cz/kurz-pro-snoubence-a-novomanzele>.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. ČERVENCE 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 7.		PO 15. 7.		ÚT 16. 7.		ST 17. 7.		ČT 18. 7.		PÁ 19. 7.		SO 20. 7.	
Antifona	1028	1148	1734	1953	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1734	1953	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1735	1954	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	704	795	1735	1954	1431	1607	1432	1609	1095	1218	1111	1235	1669	1886
Prosby	1033	1153	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886
Závěrečná modlitba	704	795	1430	1607	1431	1607	1432	1609	1096	1219	1112	1236	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	704	795	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 13. 7.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1736	1955	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1737	1956	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1261
Ant. ke kant. P. M.	704	794	705	795	1737	1956	1431	1608	1432	1609	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	704	795	704	795	1430	1607	1431	1607	1432	1609	1106	1230	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

ROMÁN ZE ŽIVOTA

MAX • VYPROJEKTOVANÝ KLUK Z PŘEDMĚSTÍ

Veronika Grohsebnarová • Z němčiny přeložila Veronika Kreslová • Redigovala Šárka Vorková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Max je chytrý a sebevědomý šestnáctiletý kluk. Jeho matka se rozvedla a nemá na něho čas, protože si buduje kariéru. Když se ve škole probírá antikoncepce, potraty nebo umělé oplodnění, má Max stejné názory jako většina spolužáků. Jeho pohled na svět se začne měnit poté, co na ulici před bandou darebáků zachrání malého Tea. Bezbranný kluk s Downovým syndromem si oblíbí svého zachránce – a Max začne zblízka poznávat něco úplně jiného než dosud. Obyčejné teplo domova, upřímnost, pomoc, vzájemný respekt i lásku. Záhy se zamiluje do Teovy sestry Niky. Jakmile však začne pátrat po svém otci, objeví tajemství, které jeho život obrátí vzhůru nohama... Strhující román si podmaní mladé čtenáře napětím i realistickými obrazy ze života dospívajících. Ukáže jim víru jako sílu, která člověku pomáhá poprat se s nesnázemi, jež přináší život.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 120x190 mm, 328 stran, 399 Kč

ji vůbec modlit, svěřena jako jeden z velkých pokladů církve. Augustin si modlitby Páně nesmírně cení jako „každodenní modlitby za naši spásu“. Chápe ji jako pravidlo, jak se má křesťan k Otci obracet, a dokonce vzor veškeré křesťanské modlitby, takže se křesťané nemají modlit nic jiného než to, co je v Otčenáši obsaženo.

Krystal OP • Brož., 130x205 mm, 108 stran, 130 Kč

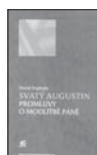
NOVÉNA SE SVATOU MARIÍ KRESCENCIÍ, PATRONKOU ZDAŘILÉHO JEDNÁNÍ A POVZBUDIVÉHO SLOVA

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Františkánka z jihozápadního Bavorska – kam po druhé světové válce přišli vyhnaní obyvatelé z Jablonce nad Nisou – Marie Krescencie Hössová (1682–1744), svatořečená v roce 2001 Janem Pavlem II., je patronkou věčného jednání a milého slova. Je ochránkyní všech způsobů komunikace, také v elektronické podobě: vyzýváme ji, abychom se uměli dobře, stručně a pravdivě vyjadřovat s vědomím, že žijeme každý okamžik v Boží přítomnosti. Celý život zakoušela tíživé bolesti zubů a hlavy: i v tom je nám blízkou průvodkyní.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

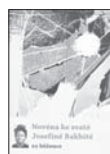
ŽIVOT MODLITBY

SVATÝ AUGUSTIN • PROMLUVY O MODLITBĚ PÁNĚ (SERMONES 56–59A)

David Voprada • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Recenzenti Mgr. Róbert Horka, PhD., a PhDr. Radek Tichý, Ph.D. et S.L.D.

Šedmý svazek edice *Patristika* obsahuje pět promluv svatého Augustina o modlitbě *Otče náš*. Jedná se o promluvy, které Augustin pronesl v rámci mystagogické katecheze určené kandidátům křtu, v nichž jim byla modlitba Páně, její smysl i důvod, proč se

NOVÉNA KE SVATÉ JOSEFÍNĚ BAKHITĚ ZA BĚŽENCE

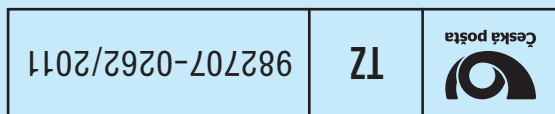
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Josefína Bakhita (1869–1947), súdánská svěťice, nás zaujme dramatickým životem a především tím, jak podivuhodné dílo v ní Hospodin vykonal. Devět dní prožijeme dar Boží svobody, který se jí přes prožité utrpení zrcadlí v hlubinném úsměvu. Prosíme s ní o milé, moudré a tvořivé srdce, aby se zrcadlilo v radostných očích.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1